ĢENERĀLADVOKĀTA NĪLO JĒSKINENA [*Niilo Jääskinen*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2011. gada 31. martā [1]

Lieta C-190/10

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)
pret
Boys Toys SA
un
Administración del Estado

(Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Kopienas preču zīme — Pieteikuma iesniegšanas procedūra — Regulas (EK) Nr. 40/94 27. pants — Pieteikuma iesniegšana elektroniski — Iesniegšanas datuma, stundas un minūtes ņemšana vērā

I – Ievads

1. Savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu *Tribunal Supremo* [Augstākā tiesa] (Spānija) iesniedza Tiesai jautājumu par jēdziena "iesniegšanas datums" interpretēšanu attiecībā uz Kopienas preču zīmes pieteikumu. Jautājums ir par to, vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 40/94 27. pantu [2], lai noteiktu Kopienas preču zīmes prioritāti, papildus pieteikuma iesniegšanas datumam var ņemt vērā arī iesniegšanas stundu un minūti.

II – Atbilstošās tiesību normas

A – *Starptautiskās tiesības*

2. 1883. gada 20. marta Parīzes Konvencijas rūpnieciskā īpašuma aizsardzībai [3] (turpmāk tekstā – "Parīzes konvencija") 4. panta A punktā ir noteikts:

"(1) Ikvienai personai, kas noteiktajā kārtībā iesniegusi pieteikumu par [..] dizainparauga vai preču zīmes reģistrāciju kādā no Savienības dalībvalstīm, [..], ir prioritātes tiesības pieteikuma iesniegšanai citās valstīs zemāk noteiktajos termiņos.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — Padomes 1993. gada 20. decembra Regula par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.), kas atcelta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificētā versija) (OV L 78, 1. lpp.), kura stājās spēkā 2009. gada 13. aprīlī. Ņemot vērā pamata lietas faktu datumu, šajā pieprasījumā par interpretēšanu atsauce ir uz Regulu Nr. 40/94.

3 — 1883. gada 20. marta Parīzes Konvencija rūpnieciskā īpašuma aizsardzībai ir pieejama šādā tīmekļa vietnē: http://www.wipo.int/treaties/fr/ip/paris/trtdocs_wo020.html.

(2) Ikviena pieteikuma iesniegšana jebkurā no Savienības dalībvalstīm, kas ir līdzvērtīga pareizi noformēta pieteikuma iesniegšanai saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā tā veikta, vai atbilstoši divpusējiem vai daudzpusējiem līgumiem, kuri noslēgti starp Savienības dalībvalstīm, tiek atzīta par tādu, kas dod tiesības uz prioritāti.

(3) Ar pareizi noformēta nacionālā [valsts] pieteikuma iesniegšanu saprot jebkuru pieteikuma iesniegšanu, kas ir pietiekama, lai noteiktu pieteikuma iesniegšanas datumu attiecīgajā valstī, lai kāds arī nebūtu pieteikuma turpmākais liktenis."

3. Saskaņā ar Parīzes konvencijas 4. panta C punktu:

"(1) Iepriekš minētie prioritātes termiņi ir: [..] seši mēneši dizainparaugiem vai rūpnieciskajiem modeļiem un ražošanas vai tirdzniecības preču zīmēm.

(2) Šie termiņi sākas ar pirmā pieteikuma iesniegšanas datumu; pieteikuma iesniegšanas diena termiņā netiek ieskaitīta.

(3) Ja valstī, kurā tiek pieprasīta aizsardzība, termiņa pēdējā diena ir oficiāla svētku diena vai diena, kad Iestāde [Birojs] pieteikumu iesniegšanai nav atvērta, termiņš tiek pagarināts līdz pirmajai sekojošajai darba dienai."

B – *Savienības tiesības*

4. Regulas Nr. 40/94 8. pantā ar nosaukumu "Relatīvs atteikuma pamatojums" ir noteikts:

"1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

a) ja tā ir identiska agrākajai preču zīmei un ja preces vai pakalpojumi, kam reģistrācija pieprasīta, ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir aizsargāta agrākā preču zīme;

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi.

2. Šā panta 1. punktā "agrākas preču zīmes" ir:

a) šādas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes saņemšanas pieteikuma iesniegšanas datuma, ņemot vērā, ja vajadzīgs, prioritātes attiecībā uz šīm preču zīmēm:

   i) Kopienas preču zīmes;

   ii) dalībvalstī reģistrētas preču zīmes vai attiecībā uz Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu – Beniluksa Preču zīmju birojā reģistrētas preču zīmes;

   iii) preču zīmes, kas reģistrētas atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kas ir spēkā dalībvalstī;

b) iepriekš a) apakšpunktā minēto preču zīmju pieteikumi, ar nosacījumu, ka tie ir reģistrēti;

c) preču zīmes, kas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā vai, ja vajadzīgs, prasītās prioritātes datumā, kas attiecināma uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir labi pazīstamas dalībvalstī tajā pašā nozīmē, kādā vārdi "labi [plaši] pazīstamas" ir lietoti Parīzes konvencijas 6. *bis* pantā. [..]"

5. Regulas Nr. 40/94 14. pantā ar nosaukumu "Valsts tiesību aktu papildu piemērošana attiecībā uz pārkāpumiem" 1. punktā ir paredzēts, ka Kopienas preču zīmju spēkā esamību nosaka tikai un vienīgi šīs regulas noteikumi.

6. Regulas Nr. 40/94 26. panta 1. punktā ir paredzēti nosacījumi, kādiem ir jāatbilst Kopienas preču zīmes pieteikumiem, tostarp ir jābūt: a) lūgumam Kopienas preču zīmes reģistrācijai; b) informācijai, kas identificē pieteikuma iesniedzēju; c) preču vai pakalpojumu sarakstam, attiecībā uz kuriem reģistrāciju pieprasa; d) preču zīmes atveidojumam. Minētā panta 2. punktā ir noteikts, ka par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu jāmaksā reģistrācijas nodeva.

7. Regulas Nr. 40/94 27. pants ar nosaukumu "Iesniegšanas datums" ir izteikts šādi:

"Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datums ir tas datums, kurā pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentus ar 26. panta 1. punktā minēto informāciju Birojam vai, ja pieteikumu iesniedz dalībvalsts galvenajam birojam vai Beniluksa Preču zīmju birojam, attiecīgajā birojā, ar nosacījumu, ka iesniedzējs viena mēneša laikā pēc minēto dokumentu iesniegšanas samaksā reģistrācijas nodevu."

8. Saskaņā ar šīs regulas 29. pantu prioritātes tiesības ir piemērojamas sešus mēnešus kopš pirmā pieteikuma iesniegšanas. Uzskata, ka jebkura pieteikuma iesniegšana, kas ir līdzvērtīga parastai iesniegšanai kādā valstī atbilstoši tās valsts tiesību aktiem, kur tā veikta, vai atbilstoši divpusējiem vai daudzpusējiem līgumiem, rada tiesības uz prioritāti. Parasta pieteikuma iesniegšana kādā valstī ir jebkāda pieteikuma iesniegšana, kas ir pietiekama, lai noteiktu iesniegšanas datumu neatkarīgi no pieteikuma turpmākā iznākuma.

9. Regulas Nr. 40/94 32. pantā ir paredzēts, ka pieteikums par Kopienas preču zīmi, kam ir atzīts iesniegšanas datums, dalībvalstīs ir līdzvērtīgs parastai pieteikuma iesniegšanai šajās valstīs, ņemot vērā, ja vajadzīgs, prioritātes tiesības attiecībā uz pieteikumu par Kopienas preču zīmi.

10. Regulas Nr. 40/94 97. pantā ar nosaukumu "Piemērojamie tiesību akti" ir noteikts:

"1. Kopienas preču zīmju tiesas piemēro šīs regulas noteikumus.

2. Attiecībā uz visiem jautājumiem, ko šī regula neaptver, Kopienas preču zīmju tiesa piemēro savas valsts tiesību aktus, tostarp tai saistošos starptautisko privāttiesību aktus.

3. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādāk, Kopienas preču zīmju tiesa piemēro procesuālos noteikumus, kas reglamentē tā paša veida procesus saistībā ar valsts preču zīmēm tajā valstī, kur attiecīgā tiesa atrodas."

11. Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94[4], 5. pantā ar nosaukumu "Pieteikuma iesniegšana" ir noteikts:

"1. Birojs atzīmē pieteikumu veidojošos dokumentus ar to saņemšanas datumu un pieteikuma lietas numuru. Birojs nekavējoties izsniedz pieteicējam kvīti, kurā iekļauj vismaz lietas numuru, zīmes atveidojumu, aprakstu vai citu identificēšanas pazīmi, dokumentu raksturu un skaitu, kā arī to saņemšanas datumu.

[..]"

4 — OV L 303, 1. lpp.

C – *Valsts tiesības*

12. 2001. gada 7. decembra Likuma 17/2001 par preču zīmēm (*Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas*, 2001. gada 8. decembra *BOE* Nr. 294, 45579. lpp.; turpmāk tekstā – "Likums 17/2001 par preču zīmēm") 6. panta 2. punktā ir noteikts, kas ir uzskatāms par agrākām preču zīmēm:

"a) reģistrēta preču zīme, kuras iesniegšanas datums vai reģistrācijas pieteikuma prioritātes datums ir agrāks par pārbaudāmā pieteikuma datumu un kas atbilst šādām kategorijām: i) Spānijas preču zīmes; ii) starptautiski reģistrētas preču zīmes, kas ir spēkā Spānijā; iii) Kopienas preču zīmes;

b) reģistrēta Kopienas preču zīme, kuras īpašnieks atbilstoši regulai par Kopienas preču zīmi likumīgi pretendē uz agrāku izcelsmi, salīdzinot ar preču zīmēm, kas minētas a) apakšpunkta i) un ii) punktā, arī tad, ja no šīs pēdējās minētās preču zīmes atsakās vai tā zaudē spēku;

c) preču zīmes pieteikums, kas minēts a) un b) apakšpunktā, ar noteikumu, ka tā reģistrācija ir apstiprināta;

d) nereģistrēta preču zīme, kas pieteikuma iesniegšanas datumā vai pārbaudāmās preču zīmes pieteikuma prioritārajā datumā Spānijā ir "plaši pazīstama" Parīzes konvencijas 6.*bis* panta izpratnē."

13. Minētā likuma 11. pantā ar nosaukumu "Pieteikuma iesniegšana" ir noteikts:

"1. Preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir iesniedzams tās autonomās kopienas kompetentajai iestādei, kurā atrodas pieteicēja dzīvesvieta vai reāls un ekonomiski aktīvs rūpniecības vai tirdzniecības uzņēmums. [..]

[..]

6. Kompetentā iestāde, kura saņem reģistrācijas pieteikumus, saņemšanas brīdī reģistrē pieteikuma numuru un tā iesniegšanas datumu, stundu un minūti tā, kā to nosaka normatīvie akti."

14. Likuma 17/2001 par preču zīmēm 12. pants, kurā ir minēti nosacījumi, kuriem pieteikumam ir jāatbilst, ir izteikts šādi:

"1. Preču zīmes reģistrācijas pieteikumā ir jāietver vismaz: lūgums reģistrēt preču zīmi; dati par pieteikuma iesniedzēju; preču zīmes atveidojums; to preču vai pakalpojumu saraksts, kuru reģistrāciju pieprasa."

15. Likuma 17/2001 par preču zīmēm 13. pantā ir noteikts:

"1. Pieteikuma iesniegšanas datums ir datums, kurā kompetentā iestāde saskaņā ar 11. panta noteikumiem saņem dokumentus ar 12. panta 1. punktā norādīto informāciju.

2. Iesniegšanas datums pieteikumiem, kas nosūtīti pa pastu, ir datums, kurā pasts saņem dokumentus ar 12. panta 1. punktā norādīto informāciju, ar nosacījumu, ka pieteikums tiek iesniegts atvērtā aploksnē un nosūtīts ierakstītā vēstulē ar saņemšanas apliecinājumu, kas ir adresēta iestādei, kuras kompetencē ir pieteikumu saņemšana. Pastam ir jāreģistrē pieteikuma iesniegšanas diena, stunda un minūte.

3. Ja kāda no iepriekšējos punktos minētajām iestādēm, saņemot pieteikumu, nepiereģistrē stundu, kurā pieteikums ir iesniegts, tiek uzskatīts, ka pieteikums ir iesniegts dienas pēdējā stundā. Ja nav norādīta iesniegšanas minūte, tiek uzskatīts, ka tā ir stundas pēdējā minūte. Ja nav norādīta ne iesniegšanas stunda, ne minūte, tiek uzskatīts, ka tā ir attiecīgās dienas pēdējā stunda un minūte."

III – Pamata lieta, prejudiciālais jautājums un tiesvedība Tiesā

16. *Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros* [ ] (turpmāk tekstā – "*Génesis*") pa elektronisko pastu iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (turpmāk tekstā – "ITSB") divus pieteikumus Kopienas preču zīmju reģistrēšanai: vārdiskai preču zīmei Nr. 3 543 361 "RIZO" precēm 1957. gada 15. jūnija Nicas nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām redakcijā ar grozījumiem (turpmāk tekstā – "Nicas klasifikācija") 16., 28., 35. un 36. klasē un arī vārdiskai preču zīmei Nr. 3 543 386 "RIZO, EL ERIZO" precēm minētās klasifikācijas 16., 35. un 36. klasē.

17. Iesniedzējtiesa uzsver, ka, ņemot vērā tai iesniegtos pierādījumus, elektronisko pieteikumu nosūtīšana [5] ITSB ir notikusi 2003. gada 12. decembra rītā attiecīgi plkst. 11.52 un 12.13.

18. No lēmuma par prejudiciālā jautājuma uzdošanu tāpat izriet, ka tajā pašā dienā, 2003. gada 12. decembrī, plkst. 17.45 sabiedrība *Pool Angel Tomás SL* iesniedza pieteikumu *Oficina Española de Patentes y Marcas* [Patentu un preču zīmju birojs] (turpmāk tekstā – "*OEPM*") vārdiskas preču zīmes "RIZO'S" reģistrēšanai Spānijā, lieta Nr. 2 571 979-3, precēm Nicas klasifikācijas 28. klasē.

19. *Génesis* cēla iebildumus par minētās valsts preču zīmes "RIZO'S" reģistrācijas pieteikumu, apgalvojot, ka tās Kopienas preču zīmēm Nr. 3 543 361 "RIZO" un Nr. 3 543 386 "RIZO, EL ERIZO" bija prioritātes tiesības.

20. 2004. gada 9. decembrī *OEPM* pieņēma lēmumu, noraidot izvirzīto iebildumu tāpēc, ka minētajām preču zīmēm nebija prioritātes attiecībā pret preču zīmi, par kuru bija iesniegts pieteikums, un reģistrēja preču zīmi "RIZO'S".

21. *Génesis* iesniedza apelāciju, lūdzot *OEPM* atzīt, ka tās Kopienas preču zīmēm bija prioritāte, ņemot vērā, ka šo preču zīmju reģistrācijas pieteikums bija iesniegts elektroniski 2003. gada 12. decembrī un šis bija šajā ziņā vērā ņemamais datums.

22. Ar 2005. gada 29. jūnija lēmumu *OEPM* apelācijas sūdzību noraidīja, norādot, ka pieteikums reģistrēt apelācijas sūdzības iesniedzējas īpašumā esošās Kopienas preču zīmes tika iesniegts vēlāk nekā Spānijas preču zīmes "RIZO'S" reģistrācijas pieteikums, jo, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 27. pantu, Kopienas preču zīmju reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums tika noteikts tikai 2004. gada 7. janvārī.

23. Izskatot *Génesis* celto prasību par šo lēmumu, *Tribunal Superior de Justicia de Madrid* [Madrides Augstākās tiesas] Administratīvo lietu palātas Otrā nodaļa savā 2008. gada 7. februāra spriedumā apstiprināja Spānijas preču zīmes "RIZO'S" reģistrācijas pamatotību. Tiesa uzskatīja, ka datums, kurā bija iesniegts pieteikums reģistrēt pretstatītās Kopienas preču zīmes, bija datums, kurā faktiski tika iesniegti dokumenti, nevis 2003. gada 12. decembris, datums, kurā pieteikums bija nosūtīts pa elektronisko pastu.

24. Kasācijas sūdzībā par 2007. gada 7. februāra spriedumu *Génesis*, pirmkārt, apstrīd to, kā *Tribunal Superior de Justicia de Madrid* interpretē Kopienas preču zīmju pieteikumu iesniegšanas datumu, un norāda, ka, pareizi interpretējot Regulas Nr. 40/94 26. un 27. pantu, par preču zīmju pieteikumu iesniegšanas datumu ir jāuzskata datums, kurā pieteikumi iesniegti un kurā tos saņēmis ITSB, proti, 2003. gada 12. decembris. Otrkārt, *Génesis* uzskata, ka, neatzīstot Kopienas preču zīmju Nr. 3 543 361

5 — Nevis saņemšana vai reģistrācija ITSB.

"RIZO" un Nr. 3 543 386 "RIZO, EL ERIZO" prioritāti, *Tribunal Superior de Justicia de Madrid* ir pārkāpusi Spānijas Likuma 17/2001 par preču zīmēm 6. panta 2. punktu, kura a) un c) apakšpunktā ir paredzēts, ka prioritāri ir tie Kopienas preču zīmju pieteikumi, kuru iesniegšanas datums ir agrāks par *OEPM* iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem.

25. *Tribunal Supremo* norāda, ka, nosakot, ka Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datums ir datums, kurā šis pieteikums ir iesniegts ITSB vai šajā tiesību normā minētajās iestādēs, Regulas Nr. 40/94 27. pantā tomēr nav paredzēts neviens precīzāks kritērijs pieteikumu iesniegšanas kārtībai, ja tie ir iesniegti vienā un tajā pašā dienā. Spānijas kritērijs preču zīmju prioritātes noteikšanai gadījumos, kad preču zīmju reģistrācijas pieteikumi ir iesniegti vienā un tajā pašā dienā, ir prioritātes piešķiršana atkarībā no stundas un minūtes, kad tie ir iesniegti *OEPM*.

26. Šajos apstākļos *Tribunal Supremo* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Regulas [Nr. 40/94] 27. pantu var interpretēt tādējādi, lai būtu iespējams ņemt vērā ne tikai datumu, bet arī stundu un minūti, kad ir iesniegts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums ITSB (ja šāda informācija ir reģistrēta), lai noteiktu prioritāti laikā attiecībā pret valsts preču zīmi, kuras reģistrācijas pieteikums ir iesniegts tajā pašā dienā, ja valsts tiesību aktos par valsts preču zīmes reģistrāciju pieteikuma iesniegšanas laikam ir nozīme?"

27. Šis pieprasījums Tiesas kancelejā tika reģistrēts 2010. gada 16. aprīlī. Rakstveida apsvērumus iesniedza *Génesis*, Spānijas, Itālijas, Grieķijas valdības un Eiropas Komisija.

IV – Par prejudiciālo jautājumu

A – *Vispārīgi apsvērumi par preču zīmes sistēmu*

28. Vispirms es vēlētos vērst uzmanību uz preču zīmes sistēmas raksturojumu, proti, pirmkārt, tās starptautisko dimensiju un, otrkārt, tās teritoriālo ierobežojumu. Ir jāņem vērā arī, ka pastāv dažādas preču zīmju aizsardzības sistēmas, starp kurām ir arī Eiropas Savienības sistēma [6].

29. Preču zīmei raksturīgās pazīmes izriet jau no [sagatavošanas] darbiem, kas saistīti ar Parīzes konvencijas noslēgšanu [7]. Runājot par tāda režīma noteikšanu, kas būtu piemērojams rūpnieciskā īpašuma aizsardzībai, pirmais ierosinājums par vienotu pārnacionālu tiesību aktu pieņemšanu tika noraidīts kā utopisks un nereāls. Otro ierosinājumu par kolīziju normām, saskaņā ar kurām būtu jāpiemēro tās valsts tiesību akti, kur izgudrojums radies vai ir reģistrēta preču zīme, uzskatīja par netaisnīgu. Saskaņā ar konvencijas otro pantu tās autori izšķīrās par trešo ierosinājumu – valsts principu [8]. Ņemot vērā teritoriālo principu (*lex loci protectionis*), preču zīmes juridiskais spēks ir ierobežots ar tās valsts teritoriju, kurā tā ir aizsargāta [9].

6 — Müller, B. K. *Multinational Trademark Registration Systems*. Berne: 2002.

7 — Ir jāuzsver, ka saskaņā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 12. apsvērumu visām Kopienas dalībvalstīm uzliek saistības Parīzes konvencija, tā kā ir nepieciešams, lai šīs direktīvas prasības būtu pilnībā saskanīgas ar Parīzes konvencijas prasībām.

8 — Beier, F.-K. One Hundred Years of International Cooperation – The Role of the Paris Convention in the Past, Present and Future. No: *International Review of Industrial Property and Copyright Law*, 15. sēj., Nr. 1-6/1984, 1. lpp.

9 — Sabatier, M. *Pratique de la marque internationale*. Institut de Recherche en Propriété intellectuelle Henri-Desboi, 2007, Nr. 8. Šajā ziņā skat. ģenerāladvokātes V. Trstenjakas [*V. Trstenjak*] secinājumus Tiesā izskatāmajā lietā C-482/09 *Budějovický Budvar* (50. un nākamie punkti).

30. Saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem preču zīmes ir pamata elements netraucētas konkurences sistēmā. Šādā sistēmā katram uzņēmumam, lai piesaistītu klientus ar savu produktu un pakalpojumu kvalitāti, ir jāspēj reģistrēt kā preču zīmes tādas zīmes, kas ļauj patērētājam nemaldīgi atšķirt to produktus un pakalpojumus no tādiem, kuriem ir cita izcelsme [10].

31. Tiesību aktu saskaņošana preču zīmju tiesību jomā pamatojas uz divu veidu tekstiem, kas piemērojami paralēli, tomēr vairākos aspektos viens otru papildina. Pirmkārt, tā ir Kopienas preču zīmes sistēma, proti, rūpnieciskā īpašuma tiesības, kas paredzētas Regulā Nr. 40/94, kuras nosaka vienotas preču zīmes tiesības, kas piemērojamas visā Savienības teritorijā. Otrkārt, ar Direktīvu 89/104 Savienības likumdevējs ir centies tuvināt valstu tiesību aktus, tomēr neatgriežoties pie teritoriālā principa, proti, pie saiknes starp preču zīmes juridisko spēku un attiecīgās dalībvalsts teritoriju.

32. Tomēr ir jāuzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 preambulas piekto apsvērumu Kopienas tiesību akti attiecībā uz preču zīmēm tomēr neaizvieto dalībvalstu likumus par preču zīmēm. Valstu preču zīmes pastāv tādēļ, ka tās ir nepieciešamas uzņēmumiem, kuri nevēlas izmantot savu preču zīmju aizsardzību Eiropas Savienības mērogā [11].

33. Tātad Kopienas preču zīme papildina valstu aizsardzības sistēmas. Kā ir norādīts Direktīvas 89/104 preambulas pirmajā un trešajā apsvērumā, tā paredz daļēju saskaņošanu, kas ierobežota ar tām valstu tiesību normām, kas vistiešāk ietekmē iekšējā tirgus funkcionēšanu [12].

34. Tātad Savienībā preču zīmju aizsardzību raksturo vairāku aizsardzības režīmu līdzāspastāvēšana, kas var veicināt vairākkārtīgus preču zīmju pieteikumus un, kā mēs redzēsim, izņēmuma gadījumos, konkurējošu derīgu reģistrāciju pastāvēšanu.

B – *Par preču zīmes iesniegšanas datumu un reģistrēšanu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem*

35. Attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrēšanu Regulas Nr. 40/94 pants rada dažāda veida sekas saistībā ar minētās preču zīmes iesniegšanu.

36. Pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 46. pantu preču zīmes 10 gadu aizsardzības periods sākas pieteikuma iesniegšanas dienā. Otrkārt, kā izriet no Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta, pieteikuma iesniegšanas datums, kāds tas ir definēts tās pašas regulas 27. pantā, nosaka vienas markas prioritāti attiecībā pret otru [13]. Treškārt, iesniegšanas datums ir svarīgs, lai novērtētu preču zīmes, kas varētu būt iegūta tās izmantošanas dēļ pirms pieteikuma iesniegšanas, atšķirtspēju Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta izpratnē. Visbeidzot, reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdis ir svarīgs tad, ja ir jāvērtē pieteikuma iesniedzēja ļaunprātīgie nolūki saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu gadījumā, ja tiek noteikta preču zīmes absolūta spēkā neesamība [14].

10 — Šajā ziņā skat. 2001. gada 4. oktobra spriedumu lietā C-517/99 *Merz & Krell* (*Recueil*, I-6959. lpp., 21. un 22. punkts), 2002. gada 12. novembra spriedumu lietā C-206/01 *Arsenal Football Club* (*Recueil*, I-10273. lpp., 47. un 48. punkts), 2005. gada 17. marta spriedumu lietā C-228/03 *Gillette Company* un *Gillette Group Finland* (Krājums, I-2337. lpp., 25. punkts), 2007. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-412/05 P *Alcon*/ITSB (Krājums, I-3569. lpp., 53. un 54. punkts), kā arī 2010. gada 14. septembra spriedumu lietā C-48/09 P *Lego Juris*/ITSB (Krājums, I-8403. lpp., 38. punkts).

11 — Bonet, G. La marque communautaire. No: *Revue trimestrielle de droit européen*, Nr. 1, 1995, 59. lpp.

12 — Lai raksturotu šo ierobežojumu, skat. ģenerāladvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumus Tiesā izskatāmajā lietā C-96/09 P *Anheuser-Busch*/*Budějovický Budvar* (79. punkts). Turklāt Tiesa jau ir spriedusi, ka daļēja saskaņošana neizslēdz to, ka saskaņošana, kas attiecas it īpaši uz valstu noteikumiem, kuriem ir vistiešākā ietekme uz iekšējā tirgus darbību, ir pilnīga. Skat. 1998. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-355/96 *Silhouette International Schmied* (*Recueil*, I-4799. lpp., 23. punkts) un 2003. gada 11. marta spriedumu lietā C-40/01 *Ansul* (*Recueil*, I-2439. lpp., 27. punkts).

13 — Iesniegšanas datums ir būtisks, lai varētu noteikt "agrāku preču zīmi" saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. pantu, kā arī preču zīmes, kuru iesniegšanas datums ir agrāks par preču zīmes pieteikumu (atbilstoši Direktīvas 89/104 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktam).

14 — Šajā ziņā skat. 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (Krājums, I-4893. lpp.).

37. Tas nozīmē, ka precīza iesniegšanas datuma noteikšana ir Kopienas preču zīmes sistēmas pamatelements. Tā kā šī prejudiciālā jautājuma mērķis ir noteikt Regulas Nr. 40/94 27. panta nozīmi un piemērošanas jomu, vispirms ir jānosaka jēdziena "iesniegšanas datums" būtība šā noteikuma izpratnē.

38. Vispirms ir jākonstatē, ka Parīzes konvencijā nav iekļautas materiālās normas, kas reglamentētu iesniegšanas nosacījumus, taču, gluži pretēji, tās 4.A panta 2. punktā ir paredzēts, ka pareizi noformētu pieteikumu nosaka katras Savienības dalībvalsts tiesību akti vai starp tām noslēgtie divpusējie vai daudzpusējie līgumi. Patiešām, lai gan šī konvencija precizē, ka līgumslēdzējas valstis izveido savienību rūpnieciskā īpašuma aizsardzībai, šajā pašā konvencijā ir vairāki nosacījumi, kas šīm valstīm liek noteikt regulējumu rūpnieciskā īpašuma jomā vai ļauj to darīt [15].

39. Savukārt Regulā Nr. 40/94 ir īpašs noteikums, kas reglamentē Kopienas preču zīmes iesniegšanas nosacījumus. Patiešām, saskaņā ar minētās regulas 27. pantu Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datums ir tas datums, kurā pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentus ar 26. panta 1. punktā minēto informāciju ITSB vai, ja pieteikumu iesniedz dalībvalsts galvenajam birojam vai Beniluksa Preču zīmju birojam, attiecīgajā birojā, ar nosacījumu, ka iesniedzējs viena mēneša laikā pēc minēto dokumentu iesniegšanas samaksā reģistrācijas nodevu [16].

40. Tātad no Regulas 40/94 27. panta izriet, ka minētajā noteikumā nav nekādas tiešas atsauces uz dalībvalstu tiesību aktiem.

41. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru gan no Kopienu tiesību vienveidīgas piemērošanas, gan no vienlīdzības principa izriet prasība, ka Savienības tiesību norma, kurā tās satura un piemērošanas jomas noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Eiropas Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā normas kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi [17].

42. Veicot Kopienas preču zīmes reģistrēšanu, ir jāņem vērā agrākās valstu preču zīmju reģistrācijas kā juridiski būtiski fakti, kuriem Savienības regulējums piesaista noteiktas juridiskās sekas.

43. No tā izriet, ka ITSB nav pienākuma nedz pieņemt tās iestādes prasības un vērtējumu, kam ir kompetence preču zīmju jomā izcelsmes valstī, nedz reģistrēt reģistrācijai pieteikto preču zīmi, pamatojoties uz to, ka pastāv valstu patentu un preču zīmju biroju lēmumi tās reģistrēt [18].

44. Tādēļ es uzskatu, ka Kopienas preču zīmes "iesniegšanas datuma" noteikšanu pārvalda vienīgi Savienības tiesību akti, kuros šajā sakarā ir ņemtas vērā attiecīgās starptautiskās konvencijas. Tā kā Regulā Nr. 40/94 nav sniegta atbilstoša "iesniegšanas datuma" definīcija, šī izteiciena nozīme un piemērošanas joma ir jāmeklē minētajā regulā.

15 — Bodenhausen, G. H. C. *Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle*. BIRPI, 1969, 11. lpp.

16 — Jāpiebilst, ka saskaņā ar 1891. gada 14. aprīļa Madrides nolīgumu un 1989. gada 27. jūnija Madrides protokolu par starptautiskajām preču zīmēm ir ieviests vienots starptautiskas iesniegšanas princips, pamatojoties uz preču zīmes reģistrāciju tās izcelsmes valstī. Skat. Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, 5.–7. lpp.

17 — Skat., *ex multis*, 2003. gada 6. februāra spriedumu lietā C-245/00 *SENA* (*Recueil*, I-1251. lpp., 23. punkts) un 2010. gada 21. oktobra spriedumu lietā C-467/08 *Padawan* (Krājums, I-10055. lpp., 32. punkts).

18 — Šajā ziņā skat. 2007. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-238/06 P *Develey*/ITSB (71.–73. punkts), kā arī 2010. gada 17. decembra spriedumu lietā T-395/08 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*/ITSB (Šokolādes zaķa forma) (Krājumā nav publicēts, kopsavilkums – Krājums, II-296.* lpp.).

C – *Par pieteikuma iesniegšanas datumu pamata lietā*

45. Pirms tiek uzsākta šīs procedūras galvenā jēdziena analīze, man, izlasot lēmumu par prejudiciālā jautājuma uzdošanu, jānorāda uz neskaidrību, kas attiecas uz faktisko aspektu, kurš ir pamata lietas centrā, proti, par attiecīgo preču zīmju pieteikumu iesniegšanas datuma noteikšanu [19].

46. Patiešām, no lēmuma par prejudiciālā jautājuma uzdošanu izriet, ka abi pieteikumi Kopienas vārdiskām preču zīmēm "RIZO" un "RIZO, EL ERIZO" ITSB iesniegti elektroniskā veidā 2003. gada 12. decembrī. Tomēr iesniedzējtiesa uzdod jautājumu, vai šis datums, kad veikta nosūtīšana elektroniski, ir uzskatāms par uzticamu Kopienas preču zīmes iesniegšanas datumu.

47. No lēmuma par prejudiciālā jautājuma uzdošanu izriet, ka prasību, ko *Génesis* cēla pret apstrīdēto *OEPM* lēmumu, noraidīja ar *Tribunal Superior de Justicia de Madrid* spriedumu, pamatojoties uz to, ka pretstatīto Kopienas preču zīmju iesniegšanas datums esot 2004. gada 7. februāris – kas ir datums, kurā faktiski tika iesniegti dokumenti, – nevis 2003. gada 12. decembris, datums, kurā pieteikums tika nosūtīts elektroniski.

48. Te ir jānorāda, ka ITSB lietotāju rīcībā ir elektroniskās iesniegšanas pakalpojums ("e-filing"), kas tiem ļauj savus Kopienas preču zīmes pieteikumus iesniegt tiešsaistē. Šis pakalpojums piedāvā vairākas priekšrocības, tostarp iesniegšanas datuma garantiju Regulas Nr. 40/94 27. panta izpratnē.

49. Ņemot vērā šā noteikuma formulējumu, ir jāatceras, ka elektroniski iesniegta pieteikuma iesniegšanas datums, ja pieteikumam pievienoti visi Regulā Nr. 40/94 prasītie dokumenti, ar sekojošu nodevas maksājumu viena mēneša laikā ir uzskatāms par iesniegšanas datumu minētās regulas 27. panta izpratnē. ITSB ieinteresētajām personām ir nodrošinājis vajadzīgos tehniskos līdzekļus nepieciešamo dokumentu pievienošanai [20].

50. Savukārt gadījumā, ja notiek vienkārša reģistrācijas pieteikuma elektroniska nosūtīšana, vienlaikus nepievienojot vajadzīgos dokumentus, iesniegšanas datums saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 27. pantu būs tas, kurā ITSB tiks iesniegti visi nepieciešamie dokumenti. Tātad runa ir par datumu pēc minētā pieteikuma iesniegšanas pa elektronisko pastu.

51. Tādēļ, lai varētu piemērot jēdzienu "iesniegšanas datums" Regulas Nr. 40/94 27. panta izpratnē, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, kāds ir attiecīgais datums, kurā *Génesis* faktiski iesniedza visus reģistrācijas pieteikšanai nepieciešamos dokumentus un samaksāja nodevu.

52. Tikai tad, kad ir izskatīts šis aspekts, var pievērsties precīzākiem laika aspektiem, kurus min iesniedzējtiesa.

D – *Par stundas un minūtes ņemšanu vērā, piemērojot jēdzienu "iesniegšanas datums" Regulas Nr. 40/94 izpratnē*

53. Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai, piemērojot Regulas Nr. 40/94 27. pantu, ir iespējams ņemt vērā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas stundu un minūti, tādēļ ka šie elementi var palīdzēt noteikt iespējamu prioritāti attiecībā pret valsts preču zīmi, kuras reģistrācija ir pieprasīta tajā pašā dienā. Patiesi, pieņemot, ka iesniegšanas datumi var šādi sakrist, Spānijas tiesību aktos ir definēta preču zīmju prioritāte atkarībā no to iesniegšanas stundas un minūtes.

19 — Lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu nav skaidri pieņemts lēmums par šo faktisko aspektu, un *Génesis* iesniegtie apsvērumi attiecībā uz to ir diezgan neviennozīmīgi. Savos rakstveida apsvērumos vienīgi Komisija pievienoja pielikumus, kas atbalsta nostāju, saskaņā ar kuru iesniegšanas datums ir 2003. gada 12. decembris.

20 — Skat.: http://oami.europa.eu/help/html/help_fr.html. Šķiet, ka ITSB oficiāli nereģistrē preču zīmes iesniegšanas stundu un minūti. Tādēļ iesniedzējtiesas sniegtos precizējumus šajā jautājumā nepamato dati, kurus reģistrējis ITSB. Patiesi, ne *Kopienas Preču Zīmju Biļetenā* (http://oami.europa.eu/bulletin/ctm/ctm_bulletin_en.htm), ne ITSB datubāzē (*CTM online*) nav minēta iesniegšanas stunda un minūte.

54. Šis jautājums ir par prioritātes principu, saskaņā ar kuru agrākas tiesības ļauj noraidīt vēlākas ar tām konfliktējošas zīmes [21]. Iebildumu procedūra, kuru *Génesis* uzsāka, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, ir vērsta uz to, lai gūtu apstiprinājumu, ka šīs divas Kopienas preču zīmes ir "agrākas preču zīmes" valsts tiesību aktu izpratnē, kuros "agrākuma" definīcija ir aizgūta no Regulas Nr. 40/94 [22].

55. Jēdziena "iesniegšanas datums" piemērošanas jomas analīze, ko piedāvā lietas dalībnieki, kuras iesniegušas apsvērumus saskaņā ar šo procedūru, būtiski atšķiras. Ņemot vērā Spānijas un Itālijas valdību, kā arī Komisijas viedokli, es uzskatu, ka Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniegšanas stunda un minūte nav būtiski elementi Regulas Nr. 40/94 27. panta piemērošanai. Patiesībā man liekas, ka "iesniegšanas datums" attiecas vienīgi uz "kalendāro dienu". Manuprāt, pēdējais minētais jēdziens attiecas uz kalendāro dienu no pusnakts līdz pusnaktij, kur mēneša skaitlis un gadskaitlis atbilst gregoriāņu kalendāram, kā arī uz atbilstošo dienu citās kalendārajās sistēmās [23]. Tātad kalendārā diena var būt viena un tā pati, neraugoties uz reālā laika atšķirībām laika joslu dēļ [24].

56. Manuprāt, vairāki fakti liecina par labu šādai interpretācijai.

57. Pirmkārt, es atgādinu, ka Parīzes konvencijas sistēma, kurā piedalās visas dalībvalstis, izmanto attiecīgo datumu kā vienīgo dienu vai kalendāro dienu kā aprēķina pamata vienību. Iesniegšanas pareizību vērtē, ņemot vērā tikai šo faktu. Minētā iesniegšana ir uzskatāma par notikušu, tiklīdz saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā tā ir notikusi, pieteikums ir iesniegts, ievērojot prasības par formu, un arī tad, ja šis pieteikums nav bijis pilnīgs vai tā forma nav bijusi pareiza, tas ir pietiekams, lai noteiktu iesniegšanas datumu [25].

58. Šajā sakarā ir jāuzsver, ka šādas aprēķina pamata vienības ieviešana bija cieši saistīta ar to, ko parasti dēvē par "savienības prioritāti", kas tika pieņemta ar Parīzes konvenciju, atbilstoši kurai persona, kas citā valstī iesniedz preču zīmes pieteikumu, sešu mēnešu laikā pēc šīs preču zīmes iesniegšanas tās izcelsmes valstī izmanto sākotnējo aizsardzības datumu, kuru tā saņēmusi izcelsmes valstī [26]. Saskaņā ar minētās konvencijas 4.C panta 2. punktu sešu mēnešu termiņš sākas ar pirmā pieteikuma iesniegšanas datumu, un iesniegšanas diena termiņā netiek ieskaitīta. Tādēļ, aprēķinot prioritātes termiņu, iesniegšanas stundai un minūtei nav nekādas nozīmes [27].

21 — Saskaņā ar Likuma Nr. 17/2001 par preču zīmēm 6. pantu preču zīmes nevar reģistrēt, ja tās ir identiskas agrākai preču zīmei vai pastāv maldināšanas risks. Skat. Direktīvas 89/104 4. panta 1. punktu un 5. panta 1. punktu.

22 — Skat. Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punktu.

23 — Šajā ziņā skat. Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 1. lpp.), 4. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padomes vai Komisijas pieņemto aktu vai šādu aktu noteikumu stāšanās spēkā vai darbība, kas tiek fiksēta no noteikta datuma, iestājas dienas pirmās stundas sākumā, kas ir šajā datumā. Skat. Vispārējās tiesas 2001. gada 20. jūnija spriedumu lietā T-146/00 *Ruf* un *Stier*/ITSB (*Image* "DAKOTA") (*Recueil*, II-1797. lpp., 23., 27. un 55. punkts).

24 — Līdzīgi kā, piemēram, Jaunā gada svinības visā pasaulē.

25 — Saskaņā ar Parīzes konvencijas 4. panta A punkta 3. apakšpunktu minētā konvencija ar pareizi noformētu valsts pieteikuma iesniegšanu saprot jebkuru pieteikuma iesniegšanu, kas ir pietiekama, lai noteiktu pieteikuma iesniegšanas datumu attiecīgajā valstī. Skat. Bodenhausen, G. H. C., *Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle*, iepriekš minēts, 42. lpp.

26 — Parīzes konvencijas 4. pantā ir paredzēts sešu mēnešu termiņš, kura laikā preču zīmes pieteikuma iesniedzējs kādā no Eiropas Savienības valstīm var iesniegt to pašu preču zīmi citās Eiropas Savienības valstīs, un vēlāk iesniegto pieteikumu vai pieteikumus neietekmē iespējami pieteikumi, kurus iesniegušas trešās personas. Prioritātes tiesības piešķir preču zīmes pieteikuma iesniedzējam laikā ierobežotu imunitāti attiecībā uz pieteikumiem, kas attiecas uz to pašu preču zīmi, kuru trešās personas varētu iesniegt prioritātes termiņa laikā. Skat. Vispārējās tiesas 2001. gada 15. novembra spriedumu lietā T-128/99 *Signal Communications*/ITSB ("TELEYE") (*Recueil*, II-3273. lpp., 36.–40. punkts).

27 — Attiecībā uz prioritātes termiņa aprēķināšanu tāda pati aprēķināšana starptautiskā līmenī ir piemērojama patentiem (agrākā pieteikuma iesniegšanas diena šajā termiņā nav ietverta. Skat. īstenošanas regulas 2.4. noteikumu: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4).

59. Regulā Nr. 40/94 ir ietverti noteikumi saskaņā ar konvencijas sistēmu, 29. pantā piešķirot prioritātes tiesības, kas attiecas uz reģistrācijām, kuras pieteiktas konvencijas līgumslēdzējās valstīs vai valstīs, kas noslēgušas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidi[28]. Saskaņā ar prioritātes tiesībām tām tiesībām, kas saistītas ar Kopienas preču zīmi, ir jāparādās, sākot ar prioritātes datumu, proti, dienā, kad iesniegts valsts pieteikums[29].

60. Tādēļ es uzskatu, ka nav iespējams tuvāk precizēt Regulas Nr. 40/94 27. pantā paredzēto iesniegšanas datumu. Tas man šķiet vēl jo neiespējamāk tāpēc, ka jau sākotnēji šī jēdziena funkcija ir bijusi skaidri noteikta, piemērojot iepriekš minēto prioritātes principu ne tikai Savienības mērogā, bet arī, piemērojot starptautiskos noteikumus par preču zīmju reģistrāciju. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka agrāku preču zīmi varētu aizsargāt arī starptautiska reģistrācija[30].

61. No norādījumiem ITSB tīmekļa vietnē izriet, ka iesniegšanas datums ir tas, kurā ITSB ir iesniegti visi dokumenti, kas paredzēti 26. pantā, pēc Centrāleiropas laika (GMT +1)[31]. Tomēr es uzskatu, ka norādītais laiks ļauj noteikt datumu, kad pieteikums iesniegts ITSB, nevis piešķir laika prioritāti, pamatojoties uz iesniegšanas stundu un minūti.

62. Šo uzskatu pamato arī Regulas Nr. 40/94 27. panta formulējuma burtiskā interpretācija, kurā ir minēts tikai "datums". Turklāt no Regulas Nr. 2868/95 5. noteikuma izriet, ka ITSB uz pieteikuma dokumentiem norāda vienīgi saņemšanas datumu un pieteikumam piešķirto lietas numuru. Tas nekavējoties izsniedz pieteikuma iesniedzējam kvīti, kurā ir norādīts vismaz lietas numurs, kā arī pieteikuma saņemšanas datums.

63. Otrkārt, interpretāciju, neņemot vērā iesniegšanas stundu un minūti, apstiprina Savienības tiesību aktu mērķis un būtība. Kā es to jau norādīju šo secinājumu 30.–34. un 39.–43. punktā, Regulas Nr. 40/94 mērķis nebija vis tuvināt dalībvalstu tiesības, bet gan radīt vienotas rūpnieciskā īpašuma tiesības, kas ir spēkā visā Savienībā. Ņemot vērā Regulā Nr. 40/94 ietverto Savienības tiesību jēdzienu autonomo būtību, interpretējot Kopienas preču zīmes režīmu, nav jāņem vērā juridiskie risinājumi, kas pieņemti valstu tiesību aktos. Visbeidzot, kā to Komisija pamatoti norāda, šāda pieeja ir attaisnota, lasot kopā minētās regulas 14. un 97. pantu, jo no tā izriet, ka valsts tiesību aktu piemērošana attiecas tikai uz tiem jautājumiem, kas neietilpst Regulas Nr. 40/94 piemērošanas jomā.

64. Treškārt, ir jāuzsver Regulas Nr. 40/94 32. panta atbilstība, jo no tā izriet, ka Kopienas preču zīmes pieteikums ir līdzvērtīgs valsts preču zīmes pieteikumam dalībvalstīs, lai vajadzības gadījumā noteiktu tiesības, kas attiecas uz Kopienas preču zīmes pieteikumu. Šis pants atsaucas vienīgi uz iesniegšanas datumu.

65. Kā to ir norādījusi Spānijas valdība, Regulas Nr. 40/94 32. panta 2. punktā netiek mainīts Kopienas iesniegšanas datuma jēdziens un netiek paredzēta papildu valstu tiesību aktu piemērošana, bet vienīgi atzīts, ka Kopienas preču zīmju pieteikumiem, kas iesniegti ITSB, ir tāds pats juridiskais spēks kā tiem, kas iesniegti valstu birojos. Ja, neraugoties uz Regulas Nr. 40/94 27. panta formulējumu, Tiesa izvēlētos

28 — Prioritātes tiesības rodas, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, kas agrāk iesniegta iepriekš minētajās valstīs, un tās ir autonomas tiesības tādēļ, ka tās pastāv neatkarīgi no minētā pieteikuma turpmākā iznākuma. Gadījumā, ja Kopienas preču zīmes pieteikums iesniegts, atsaucoties uz prioritāti, minētās tiesības kļūst par būtisku šā pieteikuma elementu, jo tās nosaka vienu no galvenajiem raksturlielumiem, proti, to, ka, nosakot tiesību "agrākumu", tā iesniegšanas datums ir datums, kurā ir iesniegts agrākais pieteikums. Skat. spriedumu lietā *Signal Communications*/ITSB (minēts iepriekš 27. zemsvītras piezīmē).

29 — Ja nosacījumi ir izpildīti, Kopienas preču zīme stājas spēkā ar atpakaļejošu datumu minētās preču zīmes iesniegšanas datumā. Bonet, G. *La marque communautaire*, iepriekš minēts.

30 — Skat. Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, kā arī Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) punktu, kas atsaucas uz preču zīmēm, kuras reģistrētas saskaņā ar starptautiskajiem noteikumiem, kam ir sekas Kopienā.

31 — http://oami.europa.eu/ows/rw/pages/QPLUS/forms/electronic/fileApplicationCTM.fr.do

plašāku šā noteikuma interpretāciju, tas radītu situāciju, kurā visiem preču zīmju pieteikumu iesniedzējiem būtu pienākums reģistrēties ITSB, lai garantētu savas prioritātes tiesības ne tikai attiecībā pret citu valstu preču zīmēm, bet arī pret citām Kopienas preču zīmēm, kas būtu pretrunā principam, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmes neaizstāj valstu preču zīmes.

66. Visbeidzot, ir svarīgi norādīt, ka pastāv vairāki praktiski sarežģījumi, kas saistīti ar prioritātes piemērošanu reālā laikā, tā vietā, lai Kopienas preču zīmju sistēmai piemērotu kalendārās dienas jēdzienu.

67. Pirmkārt, tas, ka Eiropas Savienībā pastāv dažādas laika joslas, manuprāt, padara neiespējamu Kopienas preču zīmes prioritātes noteikšanu reālā laikā. Patiešām, Eiropas teritorija plešas četrās laika joslās [32].

68. Ievērojot šīs atšķirības, lai varētu ņemt vērā preču zīmes pieteikuma iesniegšanas stundu un minūti, starp vairākām valstu sistēmām būtu jānosaka laika kolīziju norma. Nevar izslēgt, ka arī reālā laika prioritāte radītu zināmu sajukumu, ņemot vērā saziņas līdzekļu daudzveidību, kā arī to, cik atšķirīga ir to kvalitāte vairākās dalībvalstīs [33]. Lai novērstu šādu sajukumu, būtu ne vien jāreģistrē pieteikuma iesniegšanas stunda un minūte, bet arī jāpārliecinās, vai informācijas sistēmas, kuras ir valstu iestāžu rīcībā, ievēro precīzu atomlaiku vai pasaules laiku [34].

69. Šādi iesniegšanas datuma problēma tiktu nevajadzīgi pārvērsta debatēs par valstī pieņemtā laika, pat reālā laika vienībām. Tā, piemēram, 1. janvāris, plkst. 0.30 Somijā atbilst 31. decembrim, plkst. 23.30 lielākajā daļā dalībvalstu reālā laika režīmā.

70. Protams, vairākās dalībvalstīs tiek izmantota elektroniskās reģistrācijas iespēja [35]. Tomēr man šķiet, ka ir jānošķir iespēja pieteikumu iesniegt elektroniski un reālā laika prioritātes sistēmas izveide. Patiesībā tas, ka ITSB vai atsevišķas dalībvalstis ir ieviesušas elektroniskās iesniegšanas iespēju, lai modernizētu un atvieglotu piekļuvi rūpnieciskā īpašuma aizsardzībai, nenozīmē, ka, lai noteiktu preču zīmes "agrākumu", obligāti būtu jāņem vērā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas stunda un minūte [36].

32 — Skat. Eiropadomes ieteikumus Nr. 1432 (1999) par Eiropas laika joslu sistēmas ievērošanu, kas pieejami tīmekļa vietnē: http://assembly.coe.int/Documents/AdoptedText/ta99/frec1432.htm#1. Lai salīdzinātu minētās laika joslas, skat.: http://europa.eu/travel/time/index_fr.htm#tzone.

33 — Pietiek ar to vien, ka citēšu lēmumu par prejudiciālā jautājuma uzdošanu, no kura izriet, ka pieteikumi ir iesniegti attiecīgi plkst. 11.52 un 12.13, savukārt apstrīdētajā *OEPM* lēmumā ir norādīts, ka pieteikumi ir iesniegti plkst. 11.31.

34 — Valstīs pieņemto laiku, ko nosaka atompulksteņu laiks, dēvē par "koordinēto pasaules laiku" (*TUC*). *TUC* diena ir aptuveni par 0,9 sekundēm garāka nekā parastā diena.

35 — Saskaņā ar maniem ne visaptverošiem pētījumiem, šī iespēja ir paredzēta šādās valstīs: Beļģijas Karalistē, Čehijas Republikā, Dānijas Karalistē, Spānijas Karalistē, Francijas Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē, Nīderlandes Karalistē, Portugāles Republikā, Somijas Republikā, Zviedrijā un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē. Skat.: http://www.wipo.int/directory/en/urls.jsp.

36 — Piemēram, ir pilnīgi iespējams, ka, ņemot vērā valstu preču zīmju biroju ierobežoto darbalaiku, elektronisko sūtījumu, kas veikts plkst. 23.00, reģistrēs tikai nākamajā dienā vai tajā pašā dienā, bet ne reālā laikā, lai noteiktu prioritāti attiecībā pret citu Kopienas vai valsts preču zīmi. Kā es to norādīju 20. zemsvītras piezīmē, šķiet, ka ITSB oficiāli nereģistrē preču zīmes pieteikuma iesniegšanas stundu un minūti.

71. Tādēļ es uzskatu, ka, lai noteiktu preču zīmes "agrākumu" Regulas Nr. 40/94 27. panta izpratnē, stundu un minūti varēs ņemt vērā vienīgi tad, kad visā Savienībā būs izveidota vienota administratīvā procedūra gan Kopienas, gan valstu preču zīmju elektroniskai reģistrēšanai. Tas nozīmētu, ka ir jāpiemēro universāla laika sistēma, proti, pilnībā jāsaskaņo ar likumu apstiprinātās laika sistēmas visās Eiropas valstīs. Tātad šāda sistēma būtu skaidri jāparedz Savienības, kā arī dalībvalstu tiesību aktos [37] un tā nevarētu izrietēt no judikatūras.

72. Šajā sakarā ir arī jānorāda, ka Regulas Nr. 207/2009 27. pants attiecībā uz iesniegšanas datumu ir formulēts, izmantojot tos pašus terminus, kādi lietoti attiecīgajā Regulas Nr. 40/94 pantā, kurš ir aplūkots šajā prejudiciālajā jautājumā. Tas nozīmē, ka Savienības likumdevējs joprojām nav ieviesis precizējumu saistībā ar iesniegšanas stundu un minūti.

73. Pakārtoti – es vēl vēlos norādīt, ka arī Regulā (EK) Nr. 6/2002 [38] nav paredzēta stundas un minūtes norādīšana saistībā ar pieteikumu par Kopienas dizainparauga vai funkcionālā modeļa reģistrāciju. Turklāt saskaņā ar šo regulu reģistrēta Kopienas dizainparauga vai funkcionālā modeļa pieteikuma iesniedzējam noteiktos apstākļos ir tiesības uz prioritāti. Tas nozīmē, ka prioritātes datums atbilst Kopienas dizainparauga vai funkcionālā modeļa reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumam [39].

74. Ņemot vērā iepriekšējos apsvērumus, ja tiktu atzīts, ka, pirmkārt, attiecīgo preču zīmju pieteikumi ir iesniegti vienā dienā un, otrkārt, ka iesniegšanas stunda un minūte nav jāņem vērā, no tā izrietētu, ka principā varētu reģistrēt abas preču zīmes. Tas savukārt rada jautājumu par valsts preču zīmes un Kopienas preču zīmes līdzāspastāvēšanu.

E – *Par preču zīmju līdzāspastāvēšanu tirgū*

75. Divu identisku konkurējošu preču zīmju reģistrāciju līdzāspastāvēšana Eiropas Savienībā ir pazīstama un reizēm neizbēgama parādība. Runa neapstrīdami ir par sarežģītu situāciju, kas radusies tādēļ, ka preču zīmju aizsardzības sistēmas ir daudznacionālas un atšķirīgas, kā arī uzņēmumu – preču zīmju īpašnieku daudzveidīguma dēļ.

76. Jānorāda, ka minētā līdzāspastāvēšana var ietekmēt iebildumu procedūras vai preču zīmes spēkā neesamības pieprasījuma rezultātus. Šī problēma ir atšķirīga atkarībā no tā, vai runa ir par līdzāspastāvēšanu starp konfliktējošām preču zīmēm vai starp agrākām preču zīmēm un preču zīmēm, kas pieder nevis Kopienas preču zīmes īpašniekam, bet gan trešām personām. Tādēļ līdzāspastāvēšanai var būt pakļauts agrāko tiesību īpašnieks vai arī puses par to var vienoties, noslēdzot līgumu [40].

37 — Centieni īstenot laika vienādošanu izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. janvāra Direktīvas 2000/84/EK par noteikumiem attiecībā uz vasaras laiku (OV L 31, 21. lpp.), kurā paredzēts, ka marta pēdējā svētdienā attiecībā uz atlikušajiem gada mēnešiem pēc pasaules laika plkst. 01.00 visām dalībvalstīm pulksteņi ir jāpagriež par 60 minūtēm uz priekšu. Tāpat ir jāpiebilst, ka saskaņā ar Madrides nolīgumu un Madrides protokolu attiecībā uz iesniegšanas brīdi ir piemērojami precīzi noteikumi (Madrides nolīguma par zīmju starptautisko reģistrāciju un Madrides protokola kopīgā reglamenta 4. noteikums ar nosaukumu "termiņu aprēķināšana", teksts pieejams tīmekļa vietnē: http://www.wipo.int/madrid/fr/legal_texts/common_regulations.htm#rule_4). Iesniegšanas brīdī precīzas stundas noteikšana netiek veikta un netiks atspoguļota oficiālajās norādēs uz pieteikuma. Savukārt saskaņā ar 11. norādījumu par elektroniskiem paziņojumiem (Administratīvie norādījumi Madrides nolīguma par zīmju starptautisko reģistrāciju un tā protokola piemērošanai), kas pieejams tīmekļa vietnē: http://www.wipo.int/madrid/fr/legal_texts/admin_instructions.htm#P81_4630, ja sakarā ar laika starpību datums, kurā nosūtīšana ir uzsākta, atšķiras no datuma, kurā sūtījums ir saņemts, agrākais datums tiek uzskatīts par datumu, kurā starptautiskais birojs ir saņēmis sūtījumu. Skat. Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, iepriekš minēts, 26. lpp.

38 — Padomes 2001. gada 12. decembra Regula par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

39 — Saskaņā ar Sadarbības līguma attiecībā uz patentiem (*PTC*) īstenošanas regulas 2. noteikumu (2.4. punkta a) apakšpunkts) (teksts pieejams tīmekļa vietnē: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4), agrākā pieteikuma iesniegšanas diena netiek iekļauta prioritātes periodā. Turklāt, ja termiņš beidzas brīvdienā vai svētku dienā, ir piemērojami īpaši noteikumi (skat. 80. noteikuma 80.5. punktu, pieejams tīmekļa vietnē: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r80.htm#_80_5).

40 — Folliard-Monguiral. Conditions et effets de la coexistence de marques en droit communautaire. No: *Propriété industrielle*, Nr.°9, 2006. gada septembris, 24. pētījums.

77. Ir skaidrs, ka, lai novērstu šo parādību, abi īpašnieki var panākt vienošanos par līdzāspastāvēšanu, lai izvairītos no iespējamiem konfliktiem [41]. Turklāt valstu tiesību aktos ir piedāvāti īpaši risinājumi, piemēram, godīgas līdzāspastāvēšanas ("honest concurrent use") princips, kura likumība no Savienības tiesību viedokļa šķiet apstrīdama [42].

78. Kā Komisija norādīja savos apsvērumos, līdzāspastāvēšana ir bijusi pazīstama jau kopš Kopienas preču zīmes ieviešanas, kad 1996. gada 1. aprīlī, Kopienas preču zīmju reģistra atklāšanas dienā, ITSB reģistrēja visas preču zīmes, kuru reģistrācija bija pieprasīta agrāk [43].

79. Katrā ziņā sistēmās, kas pamatojas uz Parīzes konvenciju, vienmēr ir pastāvējusi identisku preču zīmju reģistrēšanas iespēja vieniem un tiem pašiem produktiem vai pakalpojumiem ar vienu un to pašu prioritātes datumu. Lai gan līdzāspastāvēšana nav vēlama, tā tomēr ir preču zīmes jēdziena neatņemama sastāvdaļa.

V – Secinājumi

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai uz *Tribunal Supremo* uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Ņemot vērā šā brīža Savienības tiesību aktus, Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 27. pants izslēdz to, ka papildus Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniegšanas dienai būtu jāņem vērā arī minētās iesniegšanas stunda un minūte.

41 — Elsmore, M. J. Trade Mark Coexistence Agreements: What is all the (lack of) fuss about? SCRIPT-ed, 5. sēj., Nr. 1, 2008. gada aprīlis. Šāda vienošanās ne vienmēr ir pietiekama, lai varētu novērtēt maldināšanas risku; skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 6. novembra spriedumu lietā T-90/05 *Omega*/ITSB*Omega Engineering* ("Ω OMEGA") (49. punkts).

42 — Skat. ģenerāladvokātes V. Trstenjakas secinājumus iepriekš minētajā lietā C-482/09 *Budějovický Budvar*, kur viņa aicina Tiesu nolemt, ka Direktīvas 89/104 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā netiek pieļauta vienlaicīga, labticīga un ilgstoša divu identisku preču zīmju lietošana, ja tās apzīmē divu dažādu īpašnieku identiskus produktus.

43 — Skat. Vispārējās tiesas 2006. gada 19. oktobra spriedumu apvienotajās lietās no T-350/04 līdz T-352/04 *Bitburger Brauerei*/ITSB-*Anheuser-Busch* ("BUD") (Krājums, II-4255. lpp.).